

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De translatione s[an]cti bsidicti. Cap[itulum]. lxxxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

ad eorum dominum remiserunt: qui dei nutu p
vā quā venerant: regressi sunt. Post hec ter
tia die apparuit diabolus in specie puelle viro
dei dicens: q̄ puella venalis ī terrā egypti vene
rat: quam dominus suus ad aquam hauriēdam
miserat: que domū redire volens in via erraue
rat: et ad locū sp̄m deuenerat: querens a sancto
viro mansionē. Quā cū sanctus vti speciosam
lunēculam licentiaaret: puella allegabat: q̄ etus
negligentia facilliter a feris deuorari posset: et
abbas de eius anima deo rationem redditurus
esset: quod audiens paternianus ip̄am quasi cō
cōscientia intromisit: cuius allectus pulchritu
dine tentari cepit: sentiens hō signa diaboli
lī ignem accēdit: et sp̄m in faciem puelle excul
sit: moxq̄ diabolus euauit. Deinde uenerūt
ad eum ciues de oppido vris: et ip̄sum in suum
ep̄iscopum constituerunt: qui in ip̄o ep̄scopa
tu p̄fuit annis. xliij. et multa miracula ostēdit:
inter que saluā ancillam dei: que annis. viij. ce
ca fuerat illuminauit: et claudum unum erexit:
Nouissime angelus domini ei apparuit: obitū
q̄ suum post dies. xxx. futurum p̄dixit: et ad
vicum thanaicum in fundo bathyganio iussit: vt
accederet vbi et pausaturus esset: signumq̄ vo
cationis sue fumum de uico exiturum p̄dixit:
et q̄ terra fuliginabit. Qui mox ad locum con
stitutum p̄perauit: et signis ab angelo datis ap
parentibus: ip̄se in pace quiescit sexto idus iulij:
sepultus in suo ep̄iscopatu.

De sanctis Ianuario et socijs
martyribz.

Cap. lxxx.

Anuaris: maris

nus: nabor: et felix ap̄d ap̄tū
cam passi sunt: qui persecutio
ne vigente aduersus xp̄ianos
cum sacrificare idolis recusa
rent: a persecutoribus decola
tati trisūppum meruerūt obitū
nere martyriū. vi. idus iulij: vt ait ado i martyli.

De translatione sc̄i b̄d̄icti. Cap. lxxxii.

Ratiō corporis

sancti benedicti abbatis: rpe cō
stātis imperatoris facta est: vt ait
hugo floriacens. Eū em̄ monaste
riū mōtis cassini: quod a beato
benedicto edificatū fuerat: a longobardis des
structū esset: cor: poraq̄ beatorū b̄d̄icti et scho
lastice eius sororis in eodē sepulchro tumulata
s̄bidem sine vlla veneratione dimissa fuissent.
Olimolinus abbas floriacens. diuina relatione
p̄monitus: misit aigulphum monachum suū
ad p̄dictum monasteriū cassinē. vt inde cor
pus sancti benedicti floriacum deferret. Quo
tempore etiam ex vrb̄e cenomaneū. quidam ad
uenerant ad corpus sancte scholastice transfe
rendum: qui aigulpho ad h̄serūt: donec romā

inimul peruenerunt. Cum autē aigulphus can
sam aduentus illozū didicisset. Ip̄se hō esse dē
cur venerat minime reuelasset: cogitauit vtrū
q̄ corp⁹ habere posse. Dimissis ergo socijs ro
me: ip̄se montem cassinum festinus accessit: vbi
nocte orans super sepulchriū sanctorū luce ma
ximam conspexit. Mane autē facto: effracto tu
mulo ossa sanctorū benedicti et scholastice in
sp̄orta collegit: et asportauit. Rediens autē in
trinare socios dimissos inuenit: qui audito: q̄
vtrūq̄ corpus haberet: corpus ab eo scholasti
ce de gratia perierunt. Aigulphus autē hoc fa
cere non posse respondit: nisi abbati suo istud
placeret. Sicq̄ cenomaneses secum vsq̄ flo
riacum uenerunt: et a mimolino abbate corpus
sancte scholastice de gratia obtinerunt. Quz
autē ossa b̄d̄icti ab ossib⁹ scholastice aliter se
cernere nescirēt: singula locula pauerūt: et ossa
maiora in vno: et minora in alio vti mell⁹ et visuz
fuerit segregatim posuerūt: iudicātes et arbi
trio maiora maris: minora eē mulieris. Quo fa
cto sp̄oz iudiciū vix fuisse: tali examine p̄bane
runt. Nā corpus defuncti viri sup ossa: que pu
tabāt esse scholastice: corp⁹ autē defuncte femi
ne sup ossa: que putabant esse benedicti posue
runt. Et neutrum eorū vitā recepit. Eū autē ecō
uerso: corp⁹ viri sup ossa maris: corpusq̄ femi
ne sup ossa mulieris collocauerunt: et orationē p̄
miserunt: vterq̄ mortuorū cōtinuo viu⁹ surres
cit. Quo miraculo ossa vtriusq̄ h̄a cognita sunt:
cenomaneses ergo secum ad ciuitatē suam tu
lerūt corpus virginis et floriacenses monachi
in loco suo sepelierunt corpus abbatis. Cō
gibertus dicit: q̄ penon⁹ ciuis nobilis et diues
br̄stēn. tempore Gregorij pape secundi cassi
nū monasteriū: qd̄ ānis. ex. destructū fuerat: de
proprio reparauit. Anno. x. constātin. liij. vt p̄
fatus hugo scribit. Cassinē. monachi auctore
karolo magno rege francorū a zacharia papa
impetrarūt: vt eis corpus sancti b̄d̄icti a flo
riacensibus redderet. Qui uenientes floriacū:
dum corpus leuare vellent: tali cecitate p̄cussi
sunt: q̄ se inuicē videre non poterant: nec a deo
vsq̄ lumē eis restitūtū est: donec intelligentes
corpus sanctum ibi quiescere velle: id dimitte
re proposuerunt. Facta est autem eius transla
tio. v. idus iulij.

De sancto pio papa et mar: Cap. lxxxiii.

Pius papa et

marty: natione italis
de ciuitate aquileia ex
patre rustino: igno pa
pe i ep̄atu romano suc
cessit: et sedit ānis. ij.
mensis. liij. dies. xxi.
hic constituit heresi
cum ex iudeorū heresi

uentem suscipi et baptizari: et constitutū de